

Nr 1

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt tullfrihet i vissa fall för Rädda barnens riksförbund för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter.

I en den 6 december 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 4, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1958—den 30 april 1960 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkommer till Rädda barnens riksförbund såsom gåva.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Med bifall till en av Kungl. Maj:t framlagd proposition (nr 267) medgav 1945 års riksdag, att tullfrihet fick intill utgången av april 1946 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkom till Föreningen Rädda barnen såsom gåva (rskr nr 280). Kungl. Maj:t föreskrev härefter i brev till generaltullstyrelsen den 1 juni 1945, att såsom villkor för tullfriheten skulle gälla, att centralstyrelsen för Föreningen Rädda barnen vid varje importtillfälle till tullverket avgav intyg angående ifrågakommande försändelsers karaktär av gåva. I enlighet med riksdagens medgivande har tiden för tullfriheten därefter utsträckts, senast med två år intill utgången av april 1958, därvid föreskrift tillika lämnats om fortsatt tillämpning av nyssnämnda intygsförfarande (angående den senaste förlängningen se 1956 års riksdags skrivelse nr 50 och Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 17 februari 1956).

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 17 september 1957 dagtecknad skrift har *Rädda barnens riksförbund* — Föreningen Rädda barnen har numera antagit detta namn — hemställt att komma i åtnjutande av förlängd tullfrihet för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkommer till förbundet såsom gåva. I skriften har framhållits, att det för förbundets fortsatta hjälpverksamhet i in- och utlandet var synnerligen angeläget att ifrågavarande tullfrihet förlängdes.

Över nämnda ansökning har *generaltullstyrelsen* avgivit infordrat utlåtande den 26 september 1957 och därvid anfört, att styrelsen icke hade något att erinra, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäligt avlåta proposition till riksdagen angående fortsatt tullfrihet förslagsvis under tiden den 1 maj 1958—den 30 april 1960 under enahanda villkor, som föreskrivits i Kungl. Maj:ts förenämnda brev den 17 februari 1956.

Departementschefen har i nu föreliggande proposition förklarat sig icke ha något att erinra mot att ifrågavarande organisation medges tullfrihet för vissa gåvor även för tiden efter den 30 april 1958. Liksom år 1956 syntes tullfriheten böra utsträckas att gälla under ytterligare två år eller för tiden den 1 maj 1958—den 30 april 1960. Departementschefen har vidare förklarat, att därest riksdagen lämnade sitt samtycke till denna tullfrihet, Kungl. Maj:t torde böra såsom villkor härför föreskriva samma intygsförfarande som hittills tillämpats.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 4, medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1958—den 30 april 1960 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsfrnödenheter, som från utlandet inkommer till Rädde barnens riksförbund såsom gåva.

Stockholm den 4 februari 1958

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjö Dahl, Hagberg, Eriksson, Spetz, Gustaf Elofsson, Erik Jansson, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Bengtson och Möller; samt

från andra kammaren: herrar Sundström, Kollberg, Brandt, Nilsson i Svalöv, Allard, Gustafson i Göteborg, Kärrlander, Ericsson i Kinna, Persson i Svensköp och Vigelsbo.